

97/79/EF af 18. december 1997 om ændring af en række direktiver for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet, der er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 774 af 29. august 2001 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr.

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelserne i § 23 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Efter EU's regler skal der i medlemsstaterne kunne foretages veterinær grænsekontrol af levende dyr, animalske levnedsmidler og andre produkter af dyr.

Veterinær grænsekontrol af levende dyr og animalske produkter, herunder fisk og fiskeprodukter, der indføres fra lande udenfor EU, finder i dag sted på grænsekontrolsteder, som opfylder en række krav, som stilles i Det Europæiske Fællesskabs regler, herunder til geografisk placering, personale, fysiske faciliteter, udstyr m.m. Ved Kommissionens inspektioner af alle grænsekontrolstederne i EU, som foretages for at sikre en ensartet grænsekontrol ved hele EU's ydre grænse, kontrolleres, at grænsekontrolstederne opfylder kravene.

Med den gældende bestemmelse i § 23 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr blev etableret mulighed for, at lokale erhvervsmæssige interessenter o.lign. kunne tage initiativ til etablering af passende lokaliteter, der uden udgift for staten kunne stilles til rådighed af disse interessenter for den veterinære grænsekontrol som led i regionsudviklingen. En forudsætning for oprettelse eller opretholdelse af veterinære grænsekontrolsteder blev lokal finansiering. Det var ikke hensigten med forslaget at kræve oprettelse eller opretholdelse af grænsekontrolsteder, men alene tillade dette i områder, hvor der måtte være ønske om et grænsekontrolsted med de nævnte finansielle forudsætninger. De lokale interessenter kan f. eks. være havne. Selve den veterinære kontrol med de indførte dyr og animalske produkter sker ved statsansat personale. Personalet aflønnes af staten, der opkræver betaling for udførelsen af kontrollen.

Mængden af varer fra lande udenfor EU, der skal kontrolleres ved de enkelte veterinære grænsekontrolsteder, er ikke konstant. Der blev derfor etableret mulighed for, at ministeren på baggrund af behovet for grænsekontrol i fremtiden kunne nedlægge grænsekontrolsteder, hvor der ikke skete eller ventedes at ville ske indførsel i et omfang, der kunne berettigede opret-

holdelsen af grænsekontrolstederne, uanset at disse måtte være finansieret af lokale interessenter.

Direktivet om veterinære kontroludgifter (96/43/EF) giver alene adgang til at fastsætte regler om opkrævning af betaling fra importørerne henholdsvis i forhold til antallet af partier fisk, der kontrolleres, og for den tid, der anvendes til udførelsen af selve kontrollen af de øvrige levende dyr og animalske produkter. De omkostninger, der påløber i de tidsrum, hvor personalet og faciliteterne er til rådighed, men ikke udfører eller anvendes til kontrol, afholdes af de lokale interessenter i kontrolstederne. Disse vilkår for drift af grænsekontrolsteder påtænkes indtil videre ikke ændret. Der findes for tiden 11 grænsekontrolsteder i Danmark. Ikke alle grænsekontrolsteder er godkendt til kontrol med indførsel af levende dyr.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse, der viderefører bestemmelsen i § 24 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr, har til formål at give ministeren mulighed for at indgå frivillige aftaler med lokale, ikke-statslige organisationer eller virksomheder m.v. om hel eller delvis finansiering af grænsekontrollen overfor lande udenfor EU. Det skal understreges, at en forudsætning for de frivillige aftaler i alle tilfælde vil være, at de lokale organisationer m.v. ikke på nogen måde får indflydelse på kontrollens udførelse. Kontrollen fastlægges og foretages fortsat af statsansat personale. Det er ligeledes en forudsætning, at de lokale virksomheder m.v. ikke kan kræve redegørelse for, hvorledes indtægterne fra aftalen anvendes.

Til kapitel 8.

Sæd, oocytter og embryoner

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af §§ 25 – 28 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelserne omhandler kunstig sædoverføring, ægtransplantation og ilægning af embryoner og regler om smittebeskyttende foranstaltninger i denne forbindelse, drift af sædopsamlingsvirksomheder for tyre, orner og hingste m.v.

Til § 40

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om sundhedsmæssige krav til dyr samt oocytter, sæd eller embryoner, hvis disse overføres til andre dyr. Bestemmelsen er f.eks. anvendt ved bekendtgørelse nr. 598 af 29. juni 1992 om ornesæd, hvor der stilles krav om sundhedstilstanden hos orner, der anvendes til sædopsam-